

Det er så det, som Venstres kulturpolitiske ordfører omtaler som, at det her handler om småjusteringer. På den baggrund vil jeg godt spørge fru Ester Larsen: Bekymrer det ikke fru Ester Larsen, undrer det ikke fru Ester Larsen, at gode, gedigne museumsfolk, biblioteksfolk, teaterfolk hver eneste dag leverer konkrete eksempler på deciderede nedskæringer, deciderede forringelser?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kan få nogle meget særprægede debatter, hvis man som kulturpolitiker beder sin økonom om at lave nogle tal, man kan bruge i en kulturdebat. Det skal man altså passe lidt på med.

Det er korrekt, at kulturbudgetterne op igennem 1990'erne er steget, og SF påtager sig et meget stort ansvar for at have været med til at presse den forrige regering til at bruge flere penge på kulturen. Men at det er uomtvisteligt, at der blev foretaget massive nedskæringer på kulturbudgettet, kan fru Ester Larsen vist ikke løbe fra, og at de primært rammer de skabende og udøvede kunstnere, det er en kendsgerning.

Jeg vil gerne spørge: Fru Ester Larsen siger, at kernen bag regeringens forslag eller Venstres idé om et kunstfradrag er, at man skulle kunne leve af sit arbejde – det tror jeg alle er enige i – men hvad er så begrundelsen for, at Venstre har blokeret for, at f.eks. musikerne kan leve af deres arbejde, ved ikke at sikre, at der bliver en reel kompensation for den omfattende kopiering, der finder sted af deres værker? Dermed hindrer man dem jo i at kunne leve af deres arbejde.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Vi havde forleden her i salen en debat om vederlag for kopiering. Det, regeringen er optaget af, er at skabe en kompensation, som dækker den lovlige kopiering, og det er der et arbejde i gang for.

Nu bliver der talt lidt hånligt om at forholde sig til facts, at forholde sig til tal. Jeg må sige, at den måde, fru Jytte Andersen lægger tallene sammen på på tværs af årene, er ikke hensigtsmæssig og ganske meget ukorrekt.

Så bliver der henvist til, at Børnekulturrådet bliver nedlagt. Jamen det er da ikke noget udtryk for, hvad man kulturelt vil gøre for børn. Vi har de seneste 40 år set, at der er sket en knopskydning inden for kulturlivet. Der er nedsat

nævn og råd og kommissioner og centre for hvert eneste nyt udviklingsområde, man kunne få øje på. Partierne har før valget klart lagt frem, at vi ønskede en forenkling af det her område, vi ønskede en forenkling i form af nedlæggelse af en række råd og nævn.

Der bliver nu skabt en ny struktur på kunststøttens organisering, og man kan diskutere, om det er en fordel eller en ulempe; det vil der altid være delte meninger om. Det er et forenklingssystem, som skal gøre vejen mellem kunstnere og dem, der formidler støtten, hurtigere og mere fleksibel, som skulle rumme muligheder for dynamik. Men det siger da intet om indsatsen på børnekulturområdet.

Jeg synes også, jeg har meget svært ved at forstå, at man hævder, at den justering af budgetterne, der er foretaget, udelukkende rammer de spirende vækstlag. Der er tale om, at man havde et meget højt niveau på kulturområdet i 2001, og det bliver justeret ned, så det kommer til at ligne niveauerne fra slutningen af 1990'erne,

Jeg synes, det er meget svært at skulle se det som en kulturkamp. Det er en fordrejning, det er en uhensigtsmæssig politisering.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Nu har jeg jo så næsten fået svaret, men jeg vil dog alligevel sige tak til fru Ester Larsen, der så venligt nævner, at den forrige regering har opfyldt sit valgløfte fra valget i 1998 og i øvrigt også fra valget før om en kulturstyrkelse på 50 pct. Tak for det. Så er vi fri for selv at stå og bryste os af det.

Uanset at fru Ester Larsen ikke er helt enig i fordelingen af den 50 pct.s forøgelse, må jeg spørge fru Ester Larsen, hvordan det egentlig ser ud med den dér forøgelse i den nuværende regerings finanslov, som bare kunne være i nærheden af de plus 50 pct. Mon ikke det er sådan, at vi nærmere skal hen i den negative talrække for overhovedet at komme til noget, der ligner noget med 50 pct.?

Kl. 10.55

Skal denne besparelse, som man jo altså vil finde – og jeg skal da retfærdigvis sige, at man heller ikke har annonceret med plus 50 pct., det ved jeg godt – skal den nu bruges til de syge og de gamle? Det har vi ikke fået svar på.

Er det rigtigt, vil jeg spørge fru Ester Larsen, at vi nu hører meldinger fra driftsherrerne om, at de sandelig har svært ved at få brugt de dér penge?